

ساخت.

از کلوب اهواز تا دارایی و استقلال

اکبر افتخاری در سطح باشگاهی با تیم موسوم به کلوب اهواز کارش را از سالهای ۱۳۴۳ و ۴۴ آغاز کرده و چه چیزی جالب تر از این که او با دو جنوبی بزرگ دیگر فوتبال کشورمان که همانا مهرباب شاهرخ و ناظم گنچاپور بودند در یک مقطع در این تیم همبازی شدند و وقتی اسم و رسمی در کردند و به تهران آمدند، هر سه نفر پیراهن دارایی را به تن کردند. بعد از گذشت مدتی که مهرباب و گنچاپور به شاهین کوچ کردند، افتخاری حاضر به این همپایی نشد و در دارایی که از «قدرت های» برتر و سالها رقیب شاهین بود باقی ماند. بعد از انحلال شاهین و کوچ شاهینی ها به پرسپولیس نیز افتخاری آنها را همراهی نکرد و بعد از اراک شدن دارایی نیز افتخاری به استقلال (تاج) رفت و پیوندش با این تیم فقط زمانی قطع شد که رایکوف سرمربی یوگسلاو وقت این تیم به وی بی اعتنائی کرد و مشخص بود که بازی انفرادی عالی اکبر با اندیشه های گروهی رایکوف همخوانی ندارد.

حضور کوتاه مدت در پرسپولیس

این چنین بود که افتخاری سر از عقاب در آورد و با حسین فکری یک خط ضد تاجی آشکار داشت و بازی او کنار وفاخواه، اسماعیلی و امینی خواه خاطرات تازه زبانی را آفرید. وقتی او سرانجام به پرسپولیس رفت دیگر نه توان قبل را داشت و نه یاران سابق و جدیدش برای او بی تابی می کردند. به این ترتیب مرد کوتاه قد با تکنیکی که مدافعان بسیاری رافلج و چشم هارامسحور کرده و طی شکست ۲-۴ تیم منتخب آسیا مقابل آرسنال انگلیس یکی از دو گل آسیایی ها را زده بود. پس از حضوری کوتاه مدت از جمع قرمزها جدا شد و بی زندگی اش رفت.

سالها رانندگی تاکسی

دشواری های معیشتی افتخاری را که از پول های خوب امروز در زمان وی خبری نبود، به کاروی تاکسی کشاند و او سالهای سال مسافر کشی کرد تا پولی بدست آورد و زندگی اش را بگذراند تا سرانجام بیماری روزهای او را به شماره رساند.

به تازگی وزیر ورزش از او عیادت کرد و قول تأمین مخارج درمان وی را داده بود اما زمان خدا حافظی مرد ناآرام رسید و کسی از جمع مارفت که از شروع کنندگان نورپوروی های آسیایی فوتبال ایران بود و در گوش چپ حتی عادلانی و علیدوست هم در رسیدن به مدارج وی مشکل داشتند.

این بچه های ماندگار جنوب

بچه های ملی پوش جنوب در فوتبال ملی ما به تدریج کم و کمتر شده اند. زنده یاد هداری در جمع مانیست. مهرباب در بهمن ۱۳۷۱ رفت. گنچاپور در بهمن ۹۱ وداع کرد و افتخاری در پاییز امسال از میان مارفت و در سالهای فیما بین صفر ایرانپاک نیز چشم از جهان فرو بسته بود. با این حال خطر زخیز خوزستان حتی با خاطرات آن بازیهای سحرانگیز اکبر افتخاری تا ابد افتخارشان خواهد ماند.

آنهايي که بودند و نبودند

اگر در انتظار مراسم چهلم اکبر افتخاری هستیم، در مورد آشتیانی این زمان سپری شده است. مراسم تشییع پیکر و سپس به خاکسپاری آشتیانی چندی پیش در حضور بزرگانی مثل باقری، کریمی، فریدون معینی، کاشانی، خور دبین، صانعی، پنجملی، کلانی، جاسمیان، مایلی کهن و البته سلطان علی پروین برگزار شد.

آیین تشییع وی از ورزشگاه شهید شیرودی آغاز و در نهایت وی در قطعه نام آوران بهشت زهرا به خاک سپرده شد. خاطرات خوبش به جای مانده از مدافع راست اسبق و سرپرست پیشین تیم پرسپولیس که در پی یک بیماری چند ماهه در گذشت، موجب حضور شماری از آبی هانیز در مراسم تشییع وی شد که جباری، قرباب، کارگر جم و زمانی از آن دست بودند. از سایر حاضران در مراسم می توان افشارزاده، ساکت و مناجاتی را هم نام برد، اما جای برخی نیز خالی بود، مثل شماری از بازیکنان فعلی پرسپولیس. آنها انگار با ابعاد کارهای عظیم آشتیانی در زمان بازیگری وی آشنا نیستند و این یک تأسف بزرگ را بر جای می گذارد و این تأسف زمانی بزرگ تر می شود که متذکر شویم آبی های امروز هم در مراسم تشییع پیکر اکبر افتخاری حضور بایسته ای را که باید می داشتند، نداشتند.

زمانه بدی است...

